

τὴν γνωστὴν κλῆκ Δανειοφάγων, Μετοχοδόρων, Φοντοπνικτῶν καὶ Λαχειοστραγγαλιστῶν, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀγυρτικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, συμβουλευόμεν τοὺς συμπολίτας μας νὰ σφίγξωσι καλὰ τῆς τσέπαις των, διότι διὰ τοῦ οἰκονομολογικοῦ μας τηλεσκοπίου βλέπομεν προσεγγίζοντας ἀπειλητικούς εἰς αὐτὰς τοὺς στεγνοὺς δακτύλους τοῦ Κεχαγιά καὶ τοῦ Καρπαίνου.

Εἰς ἀστεῖος προκειμένου περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων:

Δὲν καταλαμβάνω πῶς ἡ κυβέρνησις τόσον φιλότιμος, ὥς ἡ τοῦ κ. Τρικούπη, παραβιάζει τὴν ἱεραρχίαν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ θέλει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἱπποσιδηροδρόμους διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ἐνῶ ἡ φυσικὴ σειρὰ εἶναι αὕτη: Ἀνθυποσιδηροδρόμους, ὑποσιδηροδρόμους καὶ σιδηροδρόμους.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τῷ Κυρίῳ **Impartial** ἐν Πειραιεῖ. — Δὲν ἐννοοῦσαμε ὅτι θὰ περιορισθῇτε εἰς τὸν κ. Ὀλστᾶν, ὅστις ἐπὶ τέλους καὶ δὲν μᾶς ἐνδιέφερε πολὺ. Σᾶς διορίζομεν γενικὸν Ἀνταποκριτὴν ἐφ' ὅλων τῶν πειραιωτικῶν, πραγμάτων, ἀνδρῶν, γυναικῶν. Κυρίαι καὶ Κύριοι τοῦ Πειραιῶς, ἔχετε νὰ κάμετε μὲ τὸν κύριον **Ἀμερόληπτον**.

Νηρηῆδα εἰς Σύραν. — Ἀπαιτητικὴ μου Νηρηῆς, καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ.

Τὸ ἐσπέρα ἔνεκα τῶν παραπηδημονούντων ἐθελοντῶν θὰ καπτῶσουν ρουκέτες καὶ ἄλλα εἶδη περιτεχνισμάτων μετὰ μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἐνθουσιασμῶν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ ὅσοι εἶναι γιὰ ἐθελονταὶ ἄς προσέλθουν νὰ γραφοῦν, πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ ἀρχηγὸς γιὰ τὸν πόλεμον, ὥς εἶνε ἀποφασισμένο.

Κουκουβάχονες τὴν 20 Μαρτίου 1878.

Αὐθημερόν, ἐγένετο καὶ ἀποφασίσθη καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δήμου.

Ὁ δήμαρχος καὶ τῶν μελῶν.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον τοῦτο. Περὶ τὴν ἑκτὴν τελάλης βροντόφωνος διελάλει καθ' ὅλον τὸ χωρίον βραχνιασμένος: «Σήμερον τὴν προσδιορ... μνῆ... ὥρα εἰς τὸ σπῖτι τοῦ κ. Μπιρμπιμπάμπουλα, γίνεται τὸ βάφτισμα τοῦ δράκου τοῦ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῶν ἐθελοντῶν καπετάν..... καὶ οἱ βουλομένοι ἄς προσέρχωνται καὶ θὰ μείνουν κατὰ πολὺς εὐχαριστημένοι. Μία, δύο, τρεῖς..... ἄλλα.... τρέ! Ἐπῆρε τέλος!

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρεκβάσει, ἐνσυμβάσει δὲ ἐπὶ τῇ συνεχείᾳ.

Οἱ ἄνδρες τοῦ σώματος, ὥς ἐφθμεν εἰπόντες, εἶχον παραταχθῇ εἰς δύο στοίχους πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ εὐτυχοῦς κουμπάρου τοῦ ἀρχηγοῦ μας, μετὰ δέκα σημαίων, καθόσον εἶχομεν ἐκτιλῶσαι πλὴν τῆς χρυσοκεντήτου σημαίας τοῦ λόχου μας καὶ τὰς ἐννέα ἄλλας, ἃς εἶχομεν

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Ἐν Κεῖρῳ τῇ 9)21 Μαρτίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «**Μὴ Χάνεσαι**».

Εἰς Ἀθήνας.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ φύλλον Σας τὴν συνημμένην ἐπιστολὴν ὡς πρωτότυπον εἶδος ἀποπέρας ἑυλοκοπήματος.

Ὁ συνδρομητὴς Σας
Σ. Κυτρυλάκης.

Κύριε Ἀθ. Δημάδη,

Εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ σοῦ ταῖς βρέξω πρὶν ἀπολυθῇς ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Ὑποπροξένου Ζαγαζηκίου, διότι πρέπει τέλος πάντων ν' ἀπολαύσῃς καὶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἀμοιβὴν τινα καὶ δόξαν.

Σ. Κυτρυλάκης.

ΔΙΚΗ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ.

(Συνέχεια τῆς ἀριθ. 270).

Δευτέρα, 2 μ. μ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ.

Πάλιν ἔχομεν νοστιμώτατον ἐπεισόδιον ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως. Ποιόνα νομίζετε; Τὸν κύριον «νὰ εἰποῦμε

λάβει καθ' ἑαυτῶν ὅπως ἐφοδιάσωμεν τοὺς ἐπαναστάτας οὓς ἐμέλλαμε νὰ ἐξεγείρωμεν.

Ἐγώ—καὶ μὴ μὲ πάρετε δι' ἐγωῖστίην, μὲ τὸν στρατιωτικόν μου κοῦκκο, τὸ πλατύ μου σπαθᾶκι σασεπῶ στὴ μέση κρεμασμένο ἀρκαντάσικα, τὰ τσαρουχάκια μὲ τῆς χρωματισταῖς φοῦντες, μὲ τὰ κόκκινα δεσίδια τῶν βλαχοκαλτσῶν, μὲ τρεῖς μπαλάσκες στὴ μέση καὶ, τὸ σπουδαϊότερον, μὲ τὰ ὀκτὼ χρυσὰ γαλόνια στὸ χέρι, (ἦτο πλουσιοπάροχος εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν ὁ ἀρχηγός), περιφερόμεν φουσκωμένος ἐν μέσῳ τῶν δύο στοίχων τῶν ἐθελοντῶν ὡς εὐταξίας ἢ, ἂν θέλετε, ὡς ταγματάρχης ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα.

Εἶχα στριμμένο καὶ τὸ μουστάκι, τὸ ἕνα πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὰ κάτω.

Τέλος πάντων κατήντησε νὰ φοβοῦμαι καὶ ἐγὼ ὁ ἔδιος τὴν ἑαυτὸν μου, οὐ ἔνεκα, οὔτε εἰς τὸν καθρέπτην ἐτόλμησα νὰ ἰδῶ. Ἦκουσα ὅμως παρ' ἄλλων φίλων, νὰ μοῦ λέγουν, ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐφαίνετο πολὺ ἄγριος.

— Πατριώτῃ, εἶπον, πλησιάσας μουστάκιαν τινα φουστανελλὰ καπνίζοντα, εἰς τὰς δημοσίας τελετὰς δὲν καπνίζουν καὶ μαλιστα ἐν παρατάξει!...

Δὲν εἶχον τὸν λόγον τελειώσει καὶ μοῦ ἐκσφενδονίσθη κατὰ πρόσωπον ἕνα:

— Ἄει σηκτὴρ μαγκούφη.....

Κατακόκκινος, ὥς νὰ μοῦ τὰς εἶχαν βρέξει ἐπῆρα τὰ πλυμένα μου καὶ ἄπλυτα καὶ ἀπμακρύνθη ἐν μέσῳ